

باب سی و ششم

در لزوم معاشرت با ادیان بروج و ریحان

در کتاب مستطاب اقدس نازل شده قوله تعالی:

"عاشروا مع الأديان بالروح و الریحان لیجدوا منکم عرف الرحمن ایاکم ان تأخذکم حمیة الجاهلیة بین البریة کلّ بدء من الله و یعود الیه انه لمبدء الخلق و مرجع العالمین." (بند ۱۴۴)

و نیز میفرماید قوله تعالی:

"لتعاشروا مع الأديان و تبلّغوا امر ربکم الرحمن هذا لأکلیل الأعمال لو انتم من العارفين." (بند ۷۵)

و در لوح طرازات نازل قوله تعالی:

"طراز دؤم معاشرت با ادیان است بروج و ریحان و اظهار ما اتی به مکلم الطور و انصاف در امور. اصحاب صفا و وفا باید با جمیع اهل عالم بروج و ریحان معاشرت نمایند چه که معاشرت سبب اتحاد و اتفاق بوده و هست و اتحاد و اتفاق سبب نظام عالم و حیات امم است. طوبی از برای نفوسیکه بحبل شفقت و رأفت متمسکند و از ضغینه و بغضاء فارغ و آزاد...."

و در لوح دیگر نازل قوله تعالی:

"در کتاب اقدس جمیع را اذن فرموده‌اند که با طوایف مختلفه عالم بکمال روح و ریحان معاشرت نمایند لأجل القای کلمة الله چه اگر اجتناب نمایند احدی از امر الله اطلاع نیابد و بافق اعلی فائز نشود."

بیانات مبارکه در اینخصوص بسیار و در متون الواح و صحف الهیّه مسطور و موجود مراجعه فرمایند.

تبصره - در شرایع سابقه معاشرت با طوایف مختلفه ممنوع بوده و حتی حکم بنجاست غیر مؤمنین در آیات قبلیه صریحا واضحا نازل و موجود است و مخصوصا در شریعت مبارکه بیان و آیات نازله از سماء قدرت حضرت ربّ اعلی جلّ اسمه الاعزّ الاعلی که اینحکم شدیدا نازل شده و در اینظهور مبارک فضلا علی العباد جمالمقدم و اسم اعظم جلّ جلاله این اوامر قبلیه را نسخ فرمود و بلزوم معاشرت اهل ایمان با ملل و ادیان

تصریح فرمود و حتّی حکم نجاست احزاب و وجوب جهاد را که در شریعت بیان و شرایع قبلیّه نازل شده منسوخ ساختند. در این مقام بدرج قسمتی از بیانات الهیّه که در این خصوص نازل شده اقدام و سپس ببعضی از اوامر شرایع قبلیّه و حکم شریعت بیان راجع بغیر مؤمنین برای توضیح مرام اشاره مختصری مینماید.

جمالقدم جلّ جلاله در لوحی میفرمایند قوله تعالی:

"این ظهور ظهور رحمت کبری و عنایت عظمی است چه که حکم جهاد را از کتاب محو نموده و منع کرده و بمعاشرت با جمیع ادیان بروج و ریحان امر فرموده." (اقتدارات صفحه ۲۸)

و در لوح بشارات نازل قوله تعالی:

"یا اهل ارض بشارت اوّل که از امّ الکتاب در اینظهور اعظم بجمیع اهل عالم عنایت شد محو حکم جهاد است از کتاب تعالی الکریم ذو الفضل العظیم الّذی به فتح باب الفضل علی من فی السّموات و الأرضین. بشارت دوّم اذن داده شد احزاب عالم با یکدیگر بروج و ریحان معاشرت نمایند عاشروا یا قوم مع الأدیان بالروح و الریحان کذلک اشرق نیر الأذن و الأرادة من افق سماء امرالله ربّ العالمین."

و در لوح دنیا و سایر الواح مبارکه نیز باین مطلب تصریح شده است. حضرت عبدالهّاء جلّ ثنائه در لوحی میفرمایند قوله العزیز:

"در مجموعه معارف بودیها در این ایّام فصل مطوّلی از این امر مرقوم نموده‌اند از اطوار و احوال و اخلاق احبّا ستایش کرده‌اند که این طایفه محبّ عالمند و مسالم با جمیع امم با هر طایفه و ملّتی در نهایت صداقت و دیانت و محبّت و مهربانی ولو دشمن باشد رفتار میکنند و این از فرائض دینیّه این طایفه بهائی است نه بیانی. آنان مقصدشان بر عکس این است زیرا بهائیان را کتاب مقدّس کتاب اقدس است و این کتاب چنین امر مینماید و بیانی‌ها را کتاب شرع بیانست و بیان در اینمسائل مابین کتاب اقدس. لکن بهائیان کتاب اقدس را ناسخ کتاب بیان میدانند و میگویند که در قرآن و بیان حکم تعرّض بسایر ادیانست ولی کتاب اقدس ناسخ

این احکام¹ زیرا سیف بکلی نسخ شده و تعرض بکلی ممنوع گشته حتی مجادله با سایر ملل جایز نیست تا چه رسد بجبر و اکراه و ایداء بلکه نص کتابست عاشروا الأديان بالروح و الریحان."

بیانات مبارکه در اینخصوص بسیار است و آنچه نگاشته شد اقتضای مقام را کفایت کند. حکم جهاد با کفار و تأکید در شدت رفتار با آنان در کتاب قیوم الاسماء² (تفسیر سوره یوسف) کرارا و مرارا از قلم اعلی نازل و کمتر سوره ایست که در این کتاب مبارک شامل اینحکم نباشد.

و در کتاب بیان مبارک نیز حکم ضرب رقاب³ و نجاست احزاب⁴ و اخراج کفار از قطع خمس⁵ و ... و ... و ... نازل گردیده و در اینظهور اعظم فضلا علی الأمم لسان عظمت به نسخ این احکام و وضع اوامر و احکامیکه شامل محبت و مهربانی با کلّ بنی آدم و معاشرت با روح و ریحان و ... و ... است تکلم فرموده که شمه ای از آن از قبل در این رساله مسطور و مندرج گردیده.

در لوح دنیا این جمله علیا از قلم اعلی نازل قوله تعالی:

¹ حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه در لوح ورقاء شهید راجع بناسخ بودن کتاب اقدس نسبت باحکام شرایع قبلیّه میفرمایند قوله العزیز: "الیوم اکثر ناس از قوت عهد و میثاق الهی غافل و ذاهلند با وجود آنکه در هیچ عهد و عصری اخذ عهدی واقع نگشت حال در این کور اعظم بنص صریح و بیان واضح لائح من دون تفسیر و تأویل در کتاب اقدس که ناسخ جمیع کتب و احکامش ناسخ جمیع الواح که مطابق نباشد به بیان شافی و کافی بیان شده"

² قیوم الاسماء که بتفسیر سوره یوسف و تفسیر احسن القصص معروف است از کتب آسمانی حضرت ربّ اعلی جلّ اسمه الاعلی است که در تفسیر هر آیه از آیات سوره یوسف قرآن یک سوره مستقل نازل شده و اول آن سوره الملک است که مطابق مندرجات تاریخ نبیل (صفحه ۶۱ انگلیسی) در لیله پنجم جمادی الاولی ۱۲۶۰ هجری در حضور باب الباب از قلم اعلی نازل شده. عدد سوره های این کتاب مبارک مطابق عدّه آیات سوره یوسف قرآن ۱۱۱ سوره، هر سوره را اسمی معین است. موضوع این کتاب مبارک تفسیر آیات قرآنیّه بیاطن و بشارت بظهور موعود و رجعت حسینی است و آیات مبارکه در آن بر نهج و لهجه قرآن نازل شده و در مقامی از جمالمبارک جلّ جلاله به بقیة الله تعبیر فرموده و آرزوی شهادت و فدا در راه حضرتش نموده اند. و از خود حضرت ربّ اعلی در این تفسیر بالقاب قرّة العین و باب و ذکر و غیرها تعبیر شده (آیه آرزوی شهادت در راه بقیة الله در سوره ۵۸ قیوم الاسماء نازل شده مراجعه شود).

³ تفسیر سوره یوسف و خامس واحد خامس بیان و رابع واحد سادس و سادس عشر واحد سابع

⁴ رابع عشر واحد خامس

⁵ باب رابع از واحد سادس و مقصود از قطع خمس چنانچه در نصّ بیان مذکور خراسان و مازندران و فارس و آذربایجان و عراق میباشد. (رابع واحد سادس و کتاب کشف الغطاء)

"معرضین و منکرین بچهار کلمه متمسک اول کلمه فضرب الرقاب و ثانی حرق کتب و ثالث اجتناب از ملل اخری و رابع فنای احزاب. حال از فضل و اقتدار کلمه الهی این چهار سدّ عظیم از میان برداشته شد و این چهار امر مبین از لوح محو گشت و صفات سبعی را بصفات روحانی تبدیل نمود جلّت ارادته و جلّت قدرته و عظم سلطانه...."

در اسلام نیز حکم نجاست کفار مشرکین وارد شده است. در سورة التّوبه آیه ۲۸ میفرمایند:

"انّما المشرکون نجس ..."

و در سورة الرّوم آیه ۳۲ مقصود از مشرکین را بیان فرموده بقوله تعالی:

"و لا تكونوا من المشرکین من الذین فرّقوا دینهم و كانوا شیعا کلّ حزب بما لدیهم فرحون."

و بدیهی است که نظر بمفاد این آیه یهود و نصاری و غیرهم جمعا جزو مشرکین میباشند زیرا همه آنها دین واحد خود را بمذاهب مختلفه تقسیم نموده اند و هر مذهبی خود را ناجی و باقی را هالک دانند. در کتب فقهیه نیز نجاست کفار مشرکین تصریح شده و طهارت آنان منوط بقبول دین اسلام است در رسائل انجیلیّه نیز بنجاست مخالفین

تصریح شده حتّی عقول و ضمائر آنها را هم غیر طاهر فرموده چنانچه بولس^۶ رسول در آیه پانزدهم از فصل اول از رساله خود به تیطوس نوشته:

"جمیع اشیاء بجهت پاکان پاکست و از برای ناپاک چیزی پاک نیست زیرا آنان کلّ نجسند حتّی عقول و ضمائرشان."

در شریعت حضرت موسی نیز حکم مطرودیّت و قتل و حرب و نهب و غارت و اجتناب از مخالفین دین موسی مصرّح است. برای اطلاع بکتاب نحمیا^۷ فصل سیزدهم آیه یک و تورات تثنیه فصل ۳/۲۳ و فصل ۲۱/۶ و

^۶ بولس خیمه دوز از مؤمنین بعد از طبقه حواریونست که به نشر تعالیم مسیح اقدام کرد و در سال ۶۷ میلادی بحکم نرون قیصر روم بشهادت رسید

^۷ نحمیا از انبیاء اصاغر بنی اسرائیل است که در تعمیر بیت در دوره زر و بابل همراه بوده کتاب وی از ضمائم عهد عتیق محسوب و چنانچه گویند قبرش در همدانست و همان است که امروز مسلمین همدان آنرا با اسم امامزاده یحیی مینامند و بزیرارش میروند.

فصل ۲۰/۸ و فصل ۲۰/۱۰ تا آخر و فصل ۹/۱۱ تا آخر کتاب یوشع⁸ و سایر مواضع عهد عتیق مراجعه شود. باری فضل اینظهور اعظم شامل اهل عالم گردیده و کلّ در رضوان محبت و وداد صمیمی داخل گشته و از قیود حدود سابقه رهایی یافتند تا بشکرانه این نعمت قیام کنند.

⁸ یوشع بن نون وصی موسی است که بعد از خروج موسی از میان قوم (بتفصیلی که در لوح مبارک حضرت عبدالبهاء جل ثنائه ذکر شدخ است) یوشع قوم را از اردن عبور داده باراضی مقدسه موعود وارد کرد و زمینها را بین اسباط قسمت کرد بشرحیکه در کتاب یوشع مسطور است.